

چهار پند امام صادق(ع) در مورد دنیا و آخرت

آیت الله مجتبی تهرانی با اشاره به حدیثی از امام صادق(ع) در مورد غفلتهای انسان در مورد نعمتهای الهی تأکید کرد: خداوند به تو نعمت داد بعد هم به تو فرموده چگونه صرفش کن، اما تو دائم اینها را روی هم انباشته می کنی. جا دارد خدا بگوید: این مقدار نعمتی که به تو عنایت کردم را چه می کنی؟

چهار پند امام صادق(ع) در مورد دنیا و آخرت/ روایت تمرین بهلول برای قیامت
آیت الله مجتبی تهرانی با اشاره به حدیثی از امام صادق(ع) در مورد غفلتهای انسان در مورد نعمتهای الهی تأکید کرد: خداوند به تو نعمت داد بعد هم به تو فرموده چگونه صرفش کن، اما تو دائم اینها را روی هم انباشته می کنی. جا دارد خدا بگوید: این مقدار نعمتی که به تو عنایت کردم را چه می کنی؟
به گزارش خبرگزاری مهر، به مناسبت ایام شهادت امام صادق(ع) حدیثی در خصوص این ایام به شرح آیت الله مجتبی تهرانی از نظر می گذرد:

روى أَنَّهُ جَاءَ رَجُلٌ إِلَى الصَّادِقِ (ع) فَقَالَ لَهُ: يَا أَبِى أُنْتُ وَ أُمِّى يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ عَلِمْنِى مَوْعِظَةً فَقَالَ لَهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِنَّ كَانَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى قَدْ تَكْفَلَ بِالرِّزْقِ فَاهْتِمَامَكَ لِمَا دَا وَ إِنْ كَانَ الرِّزْقُ مَقْسُومًا فَالْحِرْصُ لِمَا دَا وَ إِنْ كَانَ الْحِسَابُ حَقًّا فَالْجَمْعُ لِمَا دَا وَ إِنْ كَانَ الثَّوَابُ عَنِ اللَّهِ حَقًّا فَالْكَسَلُ لِمَا دَا؛

در روایتی منقول است که شخصی آمد خدمت امام صادق &171؛ علیه السلام؛ عرض کرد: ای فرزند پیامبر(ص) پدر و مادرم فدای شما! پندی به من بیاموزید! &171؛ يَا أَبِى أُنْتُ وَ أُمِّى يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ عَلِمْنِى مَوْعِظَةً؛ حضرت فرمودند: اول؛ &171؛ إِنَّ كَانَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى قَدْ تَكْفَلَ بِالرِّزْقِ فَاهْتِمَامَكَ لِمَا دَا؛ اگر خداوند متکفل روزی است و گفته: روزی تو را کفالت می کنم و آن را به تو می رسانم؛ پس برای چه غصه می خوری؟ آیا بچه ای که پدرش متکفل امور او است، غصه روزی می خورد؟ می گوید: پدرم خرجی ام را می دهد، دیگر غصه معنا ندارد، اگر غصه بخورد، دیوانه است، تعارف ندارد. یک وقت دست پدرش خالی است، در این جا بحثی نیست؛ اما این بابا همه چیز در دست او است.

دوم؛ &171؛ وَ إِنْ كَانَ الرِّزْقُ مَقْسُومًا فَالْحِرْصُ لِمَا دَا؛ وقتی تقسیم کننده رزق خود رازق است و تو نمی توانی کم و زیادش کنی؛ چرا حرص می زنی. سوم؛ &171؛ وَ إِنْ كَانَ الْحِسَابُ حَقًّا فَالْجَمْعُ لِمَا دَا؛ اگر حساب روز قیامت حق است، پس چرا این قدر انباشته می کنی؟ حضرت فقط بحث حساب که در رابطه با حلال را مطرح می کنند، &171؛ فِى حِلَالِهَا حِسَابٌ؛ و بحث عقاب که در رابطه با حرام است را نمی فرمایند.

خداوند به تو نعمت داد بعد هم به تو فرموده چگونه صرفش کن، اما تو دائم اینها را روی هم انباشته می کنی. جا دارد خدا بگوید: این مقدار نعمتی که به تو عنایت کردم را چه می کنی؟ بیا در راه من مصرف کن؟ چرا روی هم می گذاری؟ بعد هم در قیامت باید حساب آنها را پس بدهی. حداقل معطلی ات را در قیامت کم کن.

نقل می کنند بهلول زیر ساجی آتش روشن کرده بود و این داغ شده بود. معروف است که بهلول عاقل بود و ما دیوانه ایم. می رفت روی ساج، می گفت: بهلول و خرقة نان و جو و سرکه، بعد می پرید آن طرف. از او پرسیدند: چرا این طور می کنی؟ گفت: چون می گویند صحرای قیامت زمین اش داغ است. برای روز قیامت تمرین می کنم که اگر زود جواب حساب و کتابم را بدهم، چقدر کف پایم می سوزد.

چهارم؛ &171؛ وَ إِنْ كَانَ الثَّوَابُ عَنِ اللَّهِ حَقًّا فَالْكَسَلُ لِمَا دَا؛ اگر می گویند پاداش الهی در مقابل اطاعت از او حق است، و روز قیامت پاداش می دهد، پس چرا در اطاعت از خدا سستی می کنید. در حالیکه باید عجله کنی و کسالت و کاهلی را کنار بگذاری.